

et casuū sublimiū matia lubricitate. quo^s niā trepidaret tam sublime aggredi fasti^s giū quod dū videtur virere cadit. et dū ex^t tollif termina^f finē repento sicuti ros/^t qui subito desiccatur. **A** Hīsi bñ in/^t telligeret nō fuisset in tanta constitutⁱ di/^t ginitate. **F** Dignitas ex se improbos neq^t facere reuerendos / qz ex se dignitas nihil habet virtutis nec virtus ex dignita^te. sed propt^r virtutē dignitati dāt honor. Si enī aliquid boni a natura inesset di/^t ginitati/ mali nō precessent sicut videmus preesse. **A** Talem illū credo fore pre/^t latum / et bñ intelligenter. **F** Ultimā ta/^t lis sit cui^r opatio lingua mens / vita testi moniū prebeat dignitati. Apud deū enī nō est eras sed acrus vita et mox dignitas approbat. **A** Quare de illo tantū du/^t bitas et inquiris. **F** Per ea que video et audio iugiter in his regnis et in ista ma/^t teria. **A** Quid vides? **F** Video prelatos et sacerdotes vestros armigeros et viros sanguinū effectos/ sed quo iure ne/^t scio. et tamē nup in ciuitate Rothomagnū audiui regem vestru^m. Henricū ultimū vita functū strennuū mirabiliter prelatos ve/^t stros argente / et mordente qz ex eorū in/^t cumbenti officio nō essent pacis atmatō/^t res zelatores et p^olitores / et tamen vestros vidi prelatos magnos et audio bellatores et pridē quod deterius est piū et charitatū/^t um subsidiū pro fide xp̄i iure dāū et con/^t tra hereticos cōvertendū cōtra nos xp̄ia nissimos cōuersum et pro nostra occisiōe erogatū. quod mihi nedū admiratōnem inducit et stupore. Cui ius mores tā euer/^t sos p^osidero recolens eius quod dicit Bernar. ad eugeniu^m qz hodie tot^t zelus ecclia/^t sticus feruere videat in tuendis possessiō/^t bus et dignitatibus. honoriq^t totū detur et sanctitati nihil/ et de dei placito ultima/^t fit mentio/ et de iactura salutis cunctatio nulla nec salubre putatur nisi quod subli/^t me. et nihil iustū videtur nisi quod gloriā redolet. **A** Probi sunt vere/ sed regis et principis imperio hec faciūt. **F** Di/^t git petrus magna autoritate qz magis deo oportet qz hominib^o obedire. Non in for/^t titudine viri beneplacitū erit deo/ sed sup humilem et māsuetum et timentē verba domini requiesceret spiritus eius/ et qui te in vna matilla peccaserit prebe alia. Iuxta ihu lud verbū christi. Dedi genas meas euell

lentibus et cōspuentibus in me. Dic pre/^t cor prelat^s et sacerdotibus tuis magis an/^t nuentibus maiestati qz veritati mente ut reuoluant illud terrendū euangelū. Nisi iusticia vestra abundauerit magis qz pha/^t riseoz nō intrabitis in regnū celoz. Qui dixerit fratri suo racha reus erit iudicio. Qui dixerit fatue reus erit gehēne ignis. Si pro tam modica iniuria gehennā p^o uocauis^t quid pro tantis stragibus et ex/^t crabilib^o homicidib^o et alijs guerre discrī/^t minibus. Logitent et cōuerso siveri sacer/^t dores et pontifices pacem p^osuasissent a tē pore Odoardi citra/ quanta et qualis eēt militia et nobilitas christiana. et si pro xp̄i fide augēnda expositart rex noster dispo/^t suerat/ quātus fructus vbi nunc luctus? Logitent de satisfactione in scūtia p^o seuerant. **F** init.

Opus quoddā col

latiū de quadā puella que olim in Fran/^t cia equitauit cui^r editio magistro Johani de gerson ascribit. sed magis apparet ita sua magistrū Henricū de gorckheim.

A Ad gloriam benedictie trinitatis/ glorio/^t legi semper virginis dei matris ac totius curie celestis.

T Utit me domin^o cu^r se querer gre/^t gem et dirit mihi vader prophe/^t ra ad populū meū israel Amos vii. Populus israel popul^o regni francie nō incōgrue potest spūalit nū cupari/ quē fide dei et cultu christiane reli/^t gionis notū est semp floruisse. Ad huius regni filiū quedā iuuēcula/ pastoris cu/^t insdā filia/ que et ipsa gregē ouium secura fertur/ accessit. asserens/ se missam a deo qz tinus p ipam dictū regnū ad eius obediē/^t tiā reducat. Ne autē ipsi^r assertio putet temeraria etiā signis supnaturalibus vti/^t tur/ sicuti reuelare occulta cordiū et futura cōtingentia puidere. Referit insuper qz sit rasa capite ad modū viri. et volens ad act^t bellicos procedere/ vestibus et armis ritibus induita/ ascendit equū. que dū in eq^t est ferens et vellū statim mirabili viget in industria/ quasi peritus dux exercitus ad artificiosam exercitus instituōem. tūc quo qz sui efficiūtur aiosi. E contra vero aduersariū timidi quasivirib^o destituti. Ubi at de equo descendit/ solitū habitum mulierē reassumēs/ fit simplicissimā negocior^t

De mirabili victoria

seculariū quāst̄ innocēt̄ agn̄ impita ferē
etia q̄ viuit in castitate sobrietate et otinē
tia. deo deuota. phibens fieri occisiones
rapinas ceterasq; violentias om̄ib; his
qui ad dictā obedientiā se volūt exhibere
Propter hec ergo et silia ciuitates opidat
castra/se summīt̄ regio filio/fidelitatem
sibi p̄mittētes. **D**uo ita ut p̄fertur se ha
bente nōnullae questioes emergunt et ad sui
declaratiōem doctas aias alliciunt. Clerbi
gratia ēn̄ credi debeat vera nature hūane
puella. an in silez effigie phantasticā trās
formata. **S**cdo an ea q̄ facit possint hūa
nitus fieri ab ipsa. an p̄ eam ab aliqua su
piori causa. Tertia si p̄ supiorem causam
an p̄ bona. scz sp̄m bonū. an malā vtputa
p̄ sp̄m malū. Quarta an eius verbis/fidu
cia sit exhibenda et eius opa tanq; diuinī
tus facta sūt approbadā. an p̄bitonica et
illusoria. **M**uia vero circa has aut siles
questiūculas alij et alij/aliter et alr sentiūt/
quatinus vtriq; p̄ sua defensiōe valeat ex
sacris litteris testimonia/pferre/ p̄ns hoc
opusculū nō asserēdo s̄ collatiue dictādo
offert quasdā p̄positōes p̄yna pte Rursus
quasdā pro alia modo p̄bleumatico/pro
uocās subtiliora ingenia/ad intelligētiā
pfundiorē. Hoc tñ mēoriter cōmendādo
q̄ ad sentētiādū aliquid secure in hac ma
teria/necesse ē h̄ puelle mores. verba. ope
ra. ceterosq; gestus/taz quos h̄z solitaria
q̄z eos q̄s h̄z cū alijs in publico et ceteras
suevite circūstātias ad liquidū p̄agnoscē
re/ et an ea q̄ reuelat et prenāciat/ sp̄ vera in
ueniāt. **V**lex in sequētib; ponēda/ accipi
debent iuxta cōis fame relatōe/a plurib;
fide dignis ad has p̄tes translatam.

Prima propositio.

Hanc esse verā puellā et verā nature hu
mane psonā est simplē asserendū. **H**ec
p̄positio patet. q̄ nedū p̄bōz regula canit
p̄ opatio arguit formā. quinimo et salua
tor noster teſta ex opib; cognitōem ee ac
cipiendā. Quia igif hec iuuēcula inuenit
p̄tinue cōformis alijs hoib; in actib; hūa
nis loquendo esuriendo comedēdo bibē
dovigilādo dormiēdo et ceteris hmōi/q̄s
dicere audeat ea nō fore verā nature hūa
ne psonā q̄s de alijs cōicātib; secū in simi
libus humane nature signis/tigitur. r̄c.

Secunda proposi.

Ordinariū p̄hetie t̄p̄s fuit antic̄pi adue
tum/durās in exordio nascētis ecclie cuz
oparōe miraculoz. **H**ec p̄positio a sacris
doctorib; declarat̄ ex eo q̄ totū veteris tes
tamenti tēpus fuit figurale ad p̄nunciā
dū xp̄i adueniū et corporis sui mystici futu
rū statū. **T**ill in p̄mitiu ecclia plures le
gunt̄ fuisse p̄phete. Et quia ea tūc p̄dicabā
tur q̄ oēm humane facultatis cognitionē
transcedūt. necessariū fuit adhibere signa
p̄ opa miraculosa quib; hmōi dicta cosir
maren̄. Alioq; min̄ sufficier fuisse:
p̄uisum salutū humanī generis. **I**ntra qđ
ait greg. q̄ planta recēter terre infira/in
diget frequēti irrigatōne vt bene radicata
cōualescat. igitur. r̄c.

Terza propositio

Lurrēbus iam dieb; nō indigne cense
tur interdū quasdā psonas suscitari ad p̄
phetie sp̄m et moueri ad opatōem mira
culoz. **H**ec p̄positio est augustini in de
ciuitate dei. et enā exirabi p̄t̄ ex doctrina
greg. Luī declarat̄ etiā ex eo pat̄z qr̄ sal
uāoris ore nobis est p̄missum. q̄ ipse no
biscū est vſq; ad p̄summatōem seculi. diri
gens gen̄ humānū manus p̄uidētie
prout oportunitas nostre salutis experte
Sicut enī potestatē suā non alligauit sa
cramētis/ ita nec alligauit cā alicui tēpori
locis aut psonis quinimo in multis eius
miseratiōibus semp̄ assistit hūano generi
cōgrua remēdia et auxilia p̄uidēdo. **N**ō
enim ait ysaias abbreviata est manus do
mini. r̄t̄ nō possit redimere igit̄ r̄c. **L**ū igif
reuelatōe occultorū opatiōe miraculoz
genus humānū indiget excitari et reuoca
ri nūc in vno populo nūc in alio/ pie cen
sendū est talia nobis nō denegari igit̄. r̄c.

Quarta propositio

Sacris cōsonat litteris/ p̄ fragilē sexū
et iuuentū etatē/exhibitā a deo fuisse po
pulis/ et regnis/ letā salutē. **H**ec p̄posito
patet qr̄ teste ap̄lo eligit deus ifirma mū
di vt fortia queq; cōfundat. **H**inc exēpla
riter p̄cedēdo legif de delboza hester et Je
dith iperratā fore pp̄lo dei salutē. Et da
nielē in pueritia suscitatū ad liberatōz su
sanee. **S**ic daniel in iuuētute golyā pro
strauit. **H**ec immerito quia hoc modo fit
evidētior dinīne pietatis afluētia ne ho
mo suis virib; ascribat sed deo potī grāz

actiones referat. Sicut enim per humilem virginem totius generis humani redemptio opera est. igitur. et ceterum.

Quinta propositio

Hoc testatur sacra scriptura missos a deo praeueite homines sub talibus: ma nō modo sicut de predicata puella cōis celebrat recitatio. **P**atet hec propositio quod sicut dicit apostolus. Hoc est cōuentio Christi et belial. nec dignatus inire societatem aut contrahere familiariatē cum demoniis ut eorum ministris et membris. quis legat quosdam malos inter dum aliquid traxerit prophetasse. sicut balaam prophetabat quod stella orientis ex iacob et saul et cayphas prophetauerunt. Sed longe aliud est de hac puella que ad nutum habetysum donorum supnaturaliū in manifestādo osculta et prenūciando futura suo misterio deseruientia phibendo insup (ut promissus est) fieri occisiones et cetera vicia. exhortādo ad virtutes et cetera probitatis opa. In quibus de gloriificat. Sicut ergo in spiritu dei premissus est Joseph ante patrem et fratres in egyptū. et Moyses ad populi Israhel liberatorem. et Bedeon et supradicte semie. Pari modo hanc innēculā non est incongruū connūcerari bonis specialiter a deo missis. p̄sertim cujus nec munera querat. et ad bonū pacis tota deuotōe labore. **H**ic enī nō est opus mali spiritus qui potius est autor dissensionis quam pacis.

Sexta propositio

quasi corollarie sequens ex antea premisis propositionibus.

Hec filia vera persona in humana natura est a deo specialiter missa ad ea que non humanitas sed diuinitas fiunt opera. cui fidēs est exhibenda. **P**atet hec proposito respondēs questionib⁹ prelibatis. Quid enim sit vere homo pater ex proposito primo. Et quia nō definit etiā his diebus deus nobis specialiter prouidere per supnaturalia signa. nō est incongruū deo assumere pueram innocentem precipue iuxta quartā propositionē. Et quia donū istud pseuerant apud eā residet ad finē deificū. et per media virtutis et honestatis sicut asserit propositio quinta. videtur consequēter hec proposito sexta foce cōcedenda. **H**ec mirum si ī statu equestri sit alterius luminis quam in solito statu muliebri. quia etiā David volens

dominū cōsulere inducbat ephod. et sumpsit psalterium. et Moyses dum virgam gestabat mirabilia faciebat quia (sic dicit Gregorius) spūssanctus frequenter se interius cōformat exterioribus cōcurrentibus.

Ita ex prelibatis potest quis huius vie amicus sumere occasionē defendēdi suaz partē vñterius etiā procedendo ad ampliorem dilatatōem. **Q**uia vero intenūtur alij in oppositam partē magis inclinati superest asserre ex sacra scriptura que dam testimonia ex quib⁹ valeat sue positōnis sumere fulcimēta inspiciendo subscriptas propositiones.

Prima propositio

Multi pseudo prophetē sunt venturi asserentes se diuinitus a deo mitti. **H**ec propositio est saluatoris dicētis quod in nouissimis diebus scz legis euangelice multi dicēt se venire in nomine meo et multi per eos decipiētur. Unde et apostolus ait quod angelus satane transfigurat se in angelum lucis. **H**ec mirum quod malignus ille rex super omnes filios subbie incessanter nūtūsurpare diuinatis excellētiā et ideo procurat falsos prophetas sub nomine dei missos ad decipiēndū. igitur. et ceterum.

Secunda propositio

Pseudo prophetē freqniter pronunciant occulta cordiū et effectus futuroꝝ ptingentium. **H**ec propositio cōcedi solet a doctoribus. Luius ratio est quod quāto virtus est aliorum tanto ad ampliora se extēdit. **L**ostat autē quod intellectus demoniū multo est altior intellectu humano et ita quod nobis sunt occulta et futura que nob̄ sunt ignota. a malo spiritu sunt cognita. Et ita prophetē demonū ex eorum instructione possunt talia reuelare. igitur et ceterum.

Tertia propositio

Nō facile discernitur a falso prophetā per extēiores appūntias et sigilli. **H**ec propositio p̄t quod nō oī prophetā fore virte virtuose. aut h̄re grāz et p̄nūt demonū. prophetē occulta nob̄ futura p̄nosticare. et sic plib⁹ alijs cujusque p̄ueniūt cūrveris prophib⁹. Quid si interdū pronunciēt falsa sciūt palliare dādo aliū intellectū. aut allegare veros prophetas interdū prophetates aliquā quod nō euenerit. **S**ic de isaia et Jona prophetis legit. Propter quod etiam

De mirabili victoria

apostolus dicit q̄ nō omni spiritui credē
dum est/sed tentandi sunt si a deo sunt.in
sinuans difficilem discretōem inter bonos
et malos prophetas .igitur c.

Quarta proposito

Hunc tempore grotie specialem fieri a deo
missionē ad temporalis felicitatis prospī
tatem nō multā habet apparentie effica
ciā. Hec propositio potest sumi ex hys
que augustin⁹ sepius cōmēorat. Hā bona
presentis vite/equalit̄ cōceduntur bonis
et malis/iustis et iniustis/pserit hoc tem
pore gratie. ne boni amorez suū affigant
bonis transitorijs in quibus mali pluri
mū florent. Ut etiam attendat que bona
reservat amicis in futura vita/quādo ini
micis suis affluenter cōsērt huiusvite trā
sitoria bona. Fieri igitur missionē p̄sens
felicitatis p̄curatiā et prenōsticatiā (q̄
paruipendenda scribit) modicā videt ha
bere apparentiā/tamē in veteri testamen
to dum popul⁹ ille seruiebat deo pro hys
tempalibus bonis/legitur ad talem int̄
dum factam fuisse mentōem. Igitur. c.

Quinta propositio

Duo cōmittit hec puella que legūtur
prohibita in sacra scripture. Hec pro
positio patet q̄r deut. xxii. Lex prohib̄ne
mulier induat vester viri. Et apl's probi
bet: ne mulier radat caput ad modū viri
Utriusq; aut oppositū de hac puella nar
ratur. Et videtur prima facie ad quandā
indecētiā vergere iuuencula/puellam
insidere equo habitu virili inditā. et cuz
deus diligat modestiā; videtur derogare
diuine missioni se effeminare in virile for
mā. Fleq; videt cōcordare,cum familiari
missioni talis modus quia tam familia
ris missio sit per spiritū sanctificantē in
terius animā. Iuxta illō Sapie. vii. Sa
pientia dei se trāsſert in aūmas sc̄tas ami
cos dei et prophetas cōstituit. ppter quod
si huius iuuencule missio sit prophetica
oporet eaz esse cuiusdā excellentis sancti
tatis et diuini animi intrinsecus. et talem
ps̄sonam indecens videt trāsformare se in
virū secularē armoz. Non enī sic legi⁹ de
bester et iudith licet ornaret se cultu solen
niori muliebri tamē vt grati⁹ placeret his
cum quibus agere conceperunt. Igitur
et cetera.

Sexta propositio.

Dictam puellā a deo specialiter missā
et deū opari per eam/ aut sibi fiduciā fore
adhibendā/ nō potest ostendi p sufficien
tem apparentiā. Hec propositio patet
quasi corollarie ex pmissis. Quia si multi
venturi sint falsi pphete similes veris. Si
ad felicitatis t̄p̄lis p̄spicatē nō fit specia
lis missio sub t̄pe gratie. Si processus ei⁹
fiat cōtra diuina mandata. quomō possit
assertiū teneri b̄mōi filiā/ singulariter a
deo electam ad ea sequēda que famātur.
Ex quibus patet qualiter hui⁹ vie fau
tores/ suam partē possint colorare oppo
sitam viā impugnādo. Insup ad p̄fundio
ra inueniēda occasionem ex pmissis acci
piendo. Itaq; hec hincinde copulata. col
latiue posita offeruntur visuris causa pre
sentis casus vel futuri cōsimilis/ ut et ipsi
aliquid responderet valeant cōsimiles que
stiones mouētibus. semp ad gloriā dei q̄
regnat in secula benedictus. Amen.

Compilatiū a ma

gistro Joh. de gerson de mirabili victoria
cūisdā puelle. de p̄fetātes recepte in du
ce bellī exercit⁹ Regis frācoz ḥ anglicos.

Resupponēdū est i p̄mis q̄ multa
p falsa/sunt p̄babilia. imo fm p̄hm
n̄ refert q̄dā falsa p̄babilita cē q̄
busdā veris vsc̄ adeo q̄ duo ḥdictoria s̄l
stāt i probabilitate l̄z n̄ in vītate. Aduer
sēdū ē vlt̄i q̄ ista p̄babilitas si rcē fūdata
sit et rite itellctā n̄ ē dñda error v̄l' errorea
nisi prīacit extēdāt assērō v̄ltra t̄minos
p̄babilitat̄. Rō h̄ē q̄r p̄babiliū loqns fun
darse in h̄ q̄rōes et appentias bz p̄ presua
Et h̄vtiq; verū est nisi sit penit̄ ip̄probabi
le. V̄lē ē s̄līr de p̄re. opposita q̄ ad eā sunt
rōes et appentie se iuverisiles p̄ecture. Et h̄
s̄līr p̄t eēz ē sepevez. nec ista ḥdicūt sic ex
posita. Attēdēdū ē t̄tio q̄ aliq̄ p̄cernētia
fidē et bonos mores/p̄siderant̄ in dupli
cītā q̄ntū spectat ad p̄n̄s. Aliq̄ ei dicūt de
nēcētate fidei et i istis nō l̄z dubitare. p̄ba
bil̄ op̄ari iuxta illō vulgatū. dubi⁹ i fide
ifidel̄ ē. et de t̄libz iusta eēt p̄q̄stio neq̄ lex
illa ciuil' barbar⁹ bz locū neq̄ i t̄libz cōis
error faceret ius imo tāto defiōr q̄nto cōi
or eēt deiq̄ ferro et igne extermiād̄ iuxta
eccāsticas et ciuiles cēsuras ḥ hereticos la
tas. locū eēt bz illō metrīcū salubre. n̄ patit

ludū fama fides oculus/immort p talis lu
do in his que sunt fidei/poss̄ euocari sic
iocans ad iudiciū fidei/tanq̄ de errore su
spectus in fide. Considerādū est p alte
ra differētia eorū que sunt in fide vel defi
de/q̄ illa vocātur de pietate vel deuotōne
fidei/t nullo mō de necessitate. De quib⁹
solet dici vulgarit̄. nele arit illest pijs dā
pne. Spectat autē ad pietatē fidei tres
conditōnes in speciali. Prīa q̄ faciant ad
excitatōem deuotōis t pie affectōnis cir
ca deū t diuina/quia sc̄z resonāt in laudē
diuine potētie vel clemētie in miraculis t
veneratōem sanctorū Altera cōditio est q̄
habeat circa talia pbabilis aliqua plectu
ra vel cōmuni relatōne vel ex fideliū atte
statōne/ qui dicūt se vidisse audisse Su
padditur tertia cōditio/cū discretōne pen
sanda/p viros in theologia et bonis mo
ribus eruditos/q̄ in huiusmōi relatiōib⁹
eorū qui dicūt de pietate fidei/ non in
cludat vel immisceat aliquod falsū vel er
roneū/quod manifeste sit in detrimentu
fidei vel honorū mox directe vel indirec
tē palam vel occulte. Sup qua cognoscēda
vel determināda nō est fas cuilib⁹ palam
t passim ferre sententias t reprobatōnes/
immo nec approbatōnes contētiosas/ ma
xiime quādo tolerātur ab ecclia seu platis.
ecclie in vna prouincia vel in multis S̄z
iudiciū t determinatio debet deferri ad eā
dem eccliam/ seu platos eius et doctores.

Possent hic notari multa in p̄icularib⁹.
Ut de materia cōceptōnis beate vir
ginis. Ut de opinionib⁹ probabilitib⁹ int̄
doctores. Ut de indulgentiis q̄ ad circū
stantias multas. Sic de veneratōne reli
quiarū in uno loco t alio. imo in diversis
simul quēadmodū fuit nuptōntio in
plamento parient̄. sup veneratōne capiū
sancti Dyonisij in ecclia parisienſ. t ab/
batia sancti dionisij prope parisi⁹. Cō/
cludendū est tandem ex p̄missis/q̄ pie t sa
lubriter potest de pietate fidei t deuotōis
sustineri factū illius puelle. circūstātis at
tentis cū effectu patenti/p̄serrim ex causa
senali/que iustissima est/sc̄z restitutio regj
ad regnū suū/t p̄tinacissimoꝝ inimicorū
suoꝝ iustissima repulsio seu debellatio
Addito p̄terea q̄ in obseruatōibus suis/
hec puelle nō repituryti sortilegijs/ab ec
clesia p̄hibit⁹. Neq̄ superstitiōibus pa
lam reprobat⁹. Neq̄ cautelis boīm frau

dulentis. Neq̄ ad questū p̄priū/ vel aliqd
tale sub dolū/ cū in attestatōez sue fidei ex
ponat extremo p̄iculo suū co:p⁹. Postre
mo si multi multa loquunt̄ t referant pro
garrulitate sua t levitate/ aut dolositate/
aut alio sinistro fauore vel odio/subuenit
illud carbonis Arbitrij nostri non est.qd
quisq̄ loquat̄/est tñ arbitrij nostri qd cre
dat seu tenet̄ seruata modestia/t p̄tentō
ne seu sediōe. pcul pulsa q̄ sicut dic̄ apo
stol⁹. Hō oport̄ seruū dei litigare/nos in
quit talē cōsuetudinē nō bēm⁹/ vt sc̄z liti
gem⁹/ s̄z tolerare oportet/vel ad supiores
sicuti p̄missus est determināda referre Ita
enī fuit in canonizatōib⁹ sc̄z p̄marijs
q̄les canonizatōes vt i plib⁹ q̄ legunt̄ nō
sunt de necessitate fidei stricte loquendo.
S̄z de pia deuotōe. q̄ nō est passim p q̄sli
bet reprobanda irridēda vel repudiāda t
min⁹(ceteris parib⁹)q̄s alia sine canoniza
tōe vulgata. Jungat ad cām nosty iste
circūstātie. Una q̄ cōciliū reg⁹ t gētes ar
moꝝ potuerūt induci ad vocē illi⁹ puelle
talt credere t obseq̄/q̄ sub eayl cū ea expo
suerūt se p̄spirato quo ad bellica pcula/de
decor cōmū procul pulso q̄ enenire pote
rat/si sub vna muliercula militantes vici
fuisserūt per hostes procacissimos/t irrīsi
apd oēs q̄ audissent. Altera q̄ exultatio
pplaris cū pia credulitate tāra subseq̄ cer
nit ad laudē dei t hostiū p̄fusiōi. Altera
q̄ latētes inimici/ etiā magni referunt̄ in
timores varios immo t in languores q̄si
pturientis cecidisse iuxta imp̄catōz cātici
illi⁹ a maria sorore moysi timpanisati in
choro ludentū. Lantem⁹ dño glioſe. t c.
Seqtur irruat sup eos formido t pauor
Videat t cū deuotōe/ facto nrō p̄sona re
colat̄ t cātē. P̄oderādū est ad extremū
q̄ hec puelat̄ adherētes sibi militares/n
dimittit vias hūane puidētie/ faciēdo. s.
qd in se est/q̄ appareat tēptari de ultra q̄
necessē ē. Un p̄stat hāc puellā nō eē p̄tina
cē in adhesiōe p̄p̄ij capit̄ ultraq̄ reput̄ a
deo se h̄ēmoniōes seu isticti. Possent
insup̄ supaddi mltē circūstātie de vita ei⁹
a puero q̄ interrogate sunt/t cognite/diuz
multūt p̄ ml̄tos De q̄b⁹ hic nūl inserit̄. exē
pla p̄nt iduci de barbara t de sc̄tā kather.
ī querisōe n̄ min⁹ miraclosa rethōz t alijs
multis/ vt de Judith et de Juda in qui
bus vt cōmūniter miscetur semp̄ aliquid
naturale. Neq̄ sequit̄ semp̄ post p̄imum

De victoria curiusdā puelle

miraculū quicqđ ab homībꝫ expectatur/
vel expectabitur. Preterea si fruſtrareſ ab
om̄i expectatōne ſua t̄ noſtra (qđ abſit) p̄/
dicta puella/nō oportebit cōcludere/ea q̄
facta ſunt/ a maligno ſpū vel nō a deo faſ/
cta eſſe. ſed vel ppter noſtrā ingratitudinē
vel blaſphemias aut aliunde iusto dei iudi/
cio licet occulto poſſet cōtingere fruſtratō
expectatōis noſtre in ira dei/quā auertat
a nobis/t bñ oia vērtat. **S**upaddūtur
quatuor ciuilia t̄ theologica documenta
Unū cōcernit regē t̄ cōſanguineos regie
dom⁹. Scdm militiā reg⁹ t̄ regni Tertiū
ecclesiasticos cū pplo. Quartū puerā ip/
ſam. Quorū documentorū iſte vnic⁹ eſſe ſi/
nis. bene riuere/ pie ad deū iuste ad pro/
ximū/ t̄ ſobrie hoc eſt virtuose t̄ tempante
ad ſeipm. Et in ſpeciali, p̄ quarto documē
to q̄ hec gratia dei oſtenſa in hac puerā/
nō accipiat t̄ traducaſ; q̄ ſevel alios adva/
nitates curioſas/nō ad mūdanos queſt⁹.
nō ad odia ptrialia/nō ad ſeditiōes conten/
cioſas/nō ad vīndictas de pterit⁹/nō ad
gloriatōes ineptas. S; in mansuetudine
t̄ oratōibꝫ cum gratiarꝫ actōne/cū libera/
li preterea tempaliū ſubuentiōe/ quilibet
laborer in idipſum. quatin⁹ veniat pat in
cubili ſuo/ vt de manu inimicorū noſtro/
rum liberati/deo propicio/ ſeruam⁹ illi i
ſanctitate iuſticia/corā ipſo om̄ibꝫ diebꝫ
noſtriſr̄. A dño factū eſt iſtud. zc.

Esequitur tripler
veritas ad iuſtificatiōem electe puerā/ de
p̄ ſetātes accepte/ vīetiſ veste virili. Pri/
ma veritas Lex vetus phibēs mulierē vīti
vēſte virili vīru vēſte muliebri/ pro quā
to eſt pure iudicialis/nō obligat in noua
lege. Quia fm veritatē tenendā de necessi/
tate ſalutis iudicialia antique legi ablatā
ſunt. nec obligat in noua vt talia ſunt/ ni
ſi nouiter p̄ ſupiores ea iſtitui ſeu cōfir/
mari contingat. **S**cda veritas eſt Lex
huiusmodi trinebat aliquod morale qđ
ſtabile eſt in om̄i lege. et illud poſſum⁹ ex
primere prohibitiōem indecentis habit⁹
tam in viro q̄ in muliere p̄ mediū virtu/
tis quod obſeruare debz circūſtātias om

nes/ vt quando oportet/ cur oportet/ q̄li
oportet/ et ita de reliquis/ vt ſapiens iudi
cabit de quibꝫ nō eſt hic declarandū p ſin
gula. **T**ertiaveritas Lex huiusmodi nec
vt iudical eſt/ nec vt moralis dānatvſum
veſtis virili t̄ militari/ quā ex cert⁹ ſignis elegit
rex celeſtis om̄iu/ tanq̄ ſecilliferā ad cō/
terendos hostes iuſticie/ et amicos ſuble/
uandos/ vt in manu femine pueraris et
virginis confundat fortia iniquitatis ar
ma/ auxiliantibꝫ angelis/ quibus virginis
amica eſt et cognata fm Hieronimū/ et in ſacris historijs frequēter appariuit.
Sicut in cecilia viſibiliter cū coronis ex
roſis t̄ lilijs. **R**ursus p hoc ſaluſatton
ſio crinū quā apostolus phibere videtur
in femina. **O**bſtruat igitur ei ceflet os
loquentiū iniqua qui arbi diuina virtus
opatur. media fm ſinis exigētiam diſpo/
nūtur. ita vt non iam ſit ſecurū detrahere
vel culpare ausu temerario. ea q̄ a dō ſunt
fm apostolū ordinata ſunt. **D**eniq̄
poſſent ptcularitatem addi multe/ et exē
pla dō ſacris et gentiliū. **S**icut
de camilla t̄ amazonibꝫ. **S**icut pterea in
casibus vel neceſſitatis vel euidentiſ vīli/
tatis/ vel approbate cōſuetudinis/ vel ex
autoritate ſeu diſpenſatiōne ſupiorū. **S**z
iſta p breuitate ſufficiat t̄ veritate. **T**antū
modo caueat pars habens iuſtam cauſaz
ne per incredilitatē et ingratitudinē/ vel
alias iuſticias/ faciat irritū diuinū raz
patenter t̄ mirabiliter auxiliū inchoatuz.
prout in Moyle t̄ filijs iſrael poſt collata
diuinitus tot promiſa legim⁹ contigisse.
Deus enim t̄ ſi nō cōſilium/ ſententiā cī
mutat/ pro mutatiōne meritorū.

Ecūda pars ope
rum domini Johannis Herson/ doctoris
christianissimi: continens precipue opu/
ſcula ad mores accōmodata. Explicit feli
citer. Anno noſtres ſalutis. Mcccclxxvij.
Nonas vero Julij mensis quinto.

poter que
plicis iudi
andig in
ulmō nec
anarvum
da nostra
q̄is elegit
dixit ad cō
noscibit
pudicet
iquitatis et
bus virginis
Dicitur mā
er apparuit
a cōcomes et
salutem non
ibere videtur
r et coleros
una virtus
iam dispo
rū deinde
a dō fū
¶ Deniz
multe et cō
tilii. Sicut
qui p̄tere in
audēris vallis
adīnis vel et
sugiorū. S;
ritate L. mā
flam culū;
im dīmē red
i dīmīa rāz
i inchoanū;
d. post collau
m̄ contigile.
lentemā in
ccū.

S OPE
son dōcens
periorū opni
Explicit feli
deceterrim
quinto.

